

Miljøministerens besvarelse af samrådsspørgsmål I stillet af Folketingets Miljøudvalg

Spørgsmål I

Vil ministeren med udgangspunkt i besvarelsen af spørgsmål 6 til L31 oplyse sin principielle holdning til, at en offentlig myndighed beslutter sig for ikke at anmelde overtrædelser, som Folketinget har vedtaget er lovovertrædelse og som kan give bødestraf?

Svar

Som spørgeren siger, er det nyttigt at få sat rammen for spørgsmålet, og hvad det var for et lovforslag, vi drøftede.

Som det også bliver sagt, er det et lovforslag, der handler om, at vi fremover kobler indberetning af

vildtudbytte – altså det jægeren skyder på et år – med at man skal forny sit jagttegn. Simpelthen for at sikre, at flere husker at få indberettet deres vildtudbytte. Vi bruger indberetningerne til at lave statistik, så vi kan indrette jagttiderne efter, hvor meget vildt der er.

Så har vi rammen for det lovforslag, vi drøfter.

Indberetningerne var simpelthen faldet, og færre jægere har indberettet gennem de senere år.

Derfor foreslog vi, at vi fremadrettet giver jægerne et incitament til at huske at få indberettet deres jagtbytte. Forslaget er jo vedtaget med et bredt flertal i folketinget – også med DF's stemmer.

Jeg kan forstå, at spørgsmålet her udspringer fra et synspunkt om, at man burde have politianmeldt de jægere, der ikke har indberettet deres vildtudbytte. Det er godt 25.000 jægere, vi taler om, der ikke har indberettet gennem de seneste år. I hvert fald antyder spørgsmålet her,

at Naturstyrelsen har handlet i modstrid med lovens ånd, idet man ikke er skredet til politianmeldelse.

Jeg vil gerne understrege, at min principielle holdning – og det er jo det, der bliver spurgt til her – det er, at offentlige myndigheder selvfølgelig skal udmønte den lovgivning, vi vedtager i Folketinget. Det kan der ikke herske nogen som helst tvivl om. Sådan skal det være. Og det er jo sådan set en af Folketingets fornemmeste opgaver at holde øje med, at det er det, der sker. Så derfor synes jeg også det er fint, at vi får en principiel diskussion, og at folketingsmedlemmerne holder øje med det. Det skal Folketinget gøre.

Men jeg mener også, at Naturstyrelsen i det her tilfælde har overholdt lovgivningen. Og at det er helt i overensstemmelse med loven, at man ikke er skredet til politianmeldelse af de jægere, der ikke har indberettet.

Det er sådan, at offentlige myndigheder er forpligtet til at vurdere, hvordan vi bedst opnår formålet med lovgivningen.

Så når en lov angiver, at overtrædelse straffes med bøde, betyder det altså ikke, at alle overtrædelser af loven skal straffes med bøde. Det ligger også lidt i formuleringen af spørgerens eget spørgsmål. Som kan give bødestraf, bliver der spurgt. Heri ligger, at der ikke nødvendigvis skal gives en bøde hver eneste gang.

Der er jo et princip om, at overtrædelsen og sanktionen skal passe sammen. Der skal være proportionalitet i overtrædelsen, og den straf der så bliver givet. Jeg synes ikke – og det er også en principiel holdning – at offentlige myndigheder skal politianmelde små overtrædelser, som måske bunder i en forglemmelse. Før man har prøvet andre muligheder, vel at mærke.

Det er det afgørende. Hvis forseelsen kan håndteres på andre måder, fx ved en påmindelse,

så synes jeg, det er en god idé, at vi prøver det først.

Naturstyrelsen har i mange år venligt påmindet jægerne om pligten til at indberette vildtudbyttet, bl.a. ved at udsende et brev i forbindelse med fornyelsen af jagttegn. Det synes jeg, har været rigtigt i den situation.

Og indtil nu har vildtudbyttestatistikken, som indberetningerne ligger til grund for, været valid. Der har været nok indberetninger til at have en statistik, som giver grundlag for fx at indrette vores jagttider. Selvom det ikke har været alle, der har indberettet. Så indtil nu, har formålet med indberetningerne, og dermed med loven, været opfyldt.

Det nye er, at indberetningsprocenten er blevet så lav, at der er risiko for, at statistikken ikke er pålidelig, hvis udviklingen fortsætter. Det er selvfølgelig en udfordring, når vi blandt andet benytter den til at indrette jagttider efter. Derfor

har et enigt Vildtforvaltningsråd anbefalet den her lovændring.

Vildtforvaltningsrådet rådgiver miljøministeren i forbindelse med sager, der handler om vildtforvaltning. De har enstemmigt anbefalet, at lovændringen bliver vedtaget, sådan at vi kobler indberetningerne til jagttegnsfornyelsen.

Jeg mener, det er langt bedre at vi ændrer loven, så den giver et incitament til at jægerne indberetter, frem for at vi kriminaliserer 25.000 mennesker.

Det er klart, at grovere overtrædelser af jagt- og vildtforvaltningsloven som krybskytteri eller jagt på fredet vildt er en helt anden sag. Der er vi ude i nogle grovere overtrædelser. Og det ved jeg, at Naturstyrelsen anmelder til politiet.

Og Folketinget har jo altid mulighed for at ændre straffen, fx hvis Folketinget finder, at sanktionerne skal skærpes.

Det er noget, jeg løbende overvejer. Fx synes jeg, at der er behov for at skærpe sanktionen, hvis man ødelægger vores beskyttede natur. Derfor har jeg stillet et lovforslag om, at vi skærper bødestraffen for at ødelægge vores § 3-arealer.

Det er bare ét eksempel på, at jeg foreslår Folketinget, at vi ændrer sanktionerne, når de ikke stemmer overens med overtrædelsen.

I forhold til vildtudbytteindberetningerne er det min overbevisning, at vi med den nye lov, der er bredt vedtaget i Folketinget, vil vende udviklingen og få langt flere jægere til at indberette deres vildtudbytte ved at benytte gulerod frem for pisk.

Altså et incitament frem for en straf. Jeg ser frem til, at vi sikrer, at vi får en valid statistik, og jeg er glad for, at et bredt flertal bakker op om den lovændring.